

Tednikove zgodbe

Št. 24 / Leto 80 / Celje, 12. junij 2025

Dr. Ana Koritnik o svoji poti do literarne ustvarjalke in poklica svojih sanj

»Ključno je bilo zavedanje, da mi je bila dana zmožnost za učenje«

Ne spomni se, da bi ji kdo v otroštvu prebral pravljico ali karkoli drugega. A kljub temu da ne izvira iz literarno spodbudnega okolja, je pred dnevi izšla že njena 18. knjiga. Starša sta ji svetovila poklicno šolo, ona pa je z močno voljo kljub preprekam diplomirala iz slovenistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Leta 2019 je še doktorirala s področja edukacijskih znanosti na mariborski pedagoški fakulteti. Že kot deklica je sanjala o učiteljskem poklicu. In dr. Ana Koritnik, ki izvira iz Zibike v občini Šmarje pri Jelsah, te sanje danes tudi živi. Posveča se se delu z nadarjenimi učenci na literarnem področju. Aprila je na največjem mednarodnem festivalu otroške poezije na ozemlju nekdanje Jugoslavije prejela nagrado za najboljšo mentorico.

TINA STRMČNIK

Ana Koritnik je bila rojena v kmečki družini. Odkar ve zase, je čutila klic, da bi rada postala učiteljica. Čeprav nje ne izkušnje z učitelji še zdalec niso bile samo lepe. Kot pravi, je imela srčne učitelje, a tudi takšne, ki so otrokom, ki so izvirali iz precejšnje krivice, delali precejšnje krivice. Otroke s podedelano so namreč pogosto potiskali v ozadje. »Za dobre ocene smo se morali zelo truditi. Sama sem kljub trudu in odličnim ocenam redkokdaj dobila pohvalo, kaj šele nagrado za uspeh,« je pojasnila. »Učitelji lahko pustimo takšen ali drugačen pečat. Lahko povsem zatremo nekoga ali mu damo neustavljivi polet. Oboje sem (žal) izkusila. Tista ena učiteljica je pustila temne sledi, a me ni zlomila – šla sem svojo pot,« je dodala.

»Kriava« je bila srčna učiteljica

Kot deklica je knjige in slovensčino vzljubila predvsem zaradi srčne, poštene in pravične osnovnošolske učiteljice Tanje Jurjek, ki ji je bila in ji je še vedno vzor. Čeprav je želela postati učiteljica, so jo starši bolj »videli« v poklicni šoli. A je po vsaki končani stopnji izobrazbe naredila še korak naprej. Naposled se je vpisala na slovenistiko na Filozofsko fakulteto v Ljubljani. »Kljub drugačnim pričakovanjem staršev sem vztrajala, se

vpisala na želeno fakulteto in danes z veseljem živim svoje sanje kot učiteljica slovensčine. Ključna sta bila notranja motivacija in zavedanje, da mi je dana zmožnost za učenje – zato sem danes to, kar sem,« je pojasnila sogovornica. V spominu ji je kot najljubši predavatelj ostal akad. prof. dr. Jože Toporišič. Ta ji je bil pri srcu zaradi svoje neverjetne

»Branje vpliva na jezikovne, intelektualne, čustvene in socialne sposobnosti otrok, kar je temelj za uspešno vključitev v družbo. Ob tem prinaša tudi sprostitve in užitek.«

jezikovne širine, poglobljenega strokovnega znanja in človečnosti.

Delala je v različnih šolah, tudi v šolskem centru v Sentjurju. A kot je povedala, pot do zaposlitve še zdalec ni bila preprosta. Zdal se je ustalila v Osnovni šoli Miklavž na Draškem polju, kjer poučuje slovensčino in dela z nadarjenimi učenci na literarnem področju. Po njenih besedah jo delo z otroki oziroma z mladimi izpolnjuje in osrečuje. V njej ohranja mladostno energijo in spodbuja ustvarjalnost.

Prvo slikanico posvetila sinu

Prvo slikanico Mala siva miška je napisala kot pravljico za lahko noč za svojega takrat triletnega sina Gašperja, danes

že dvajsetletnika. Kot kratko-hlačnik je namreč vsak večer želel poslušati nove zgodbe in njegova mama si jih je kar sproti izmišljevala.

V svojih delih se loteva raznolikih tem. Z njimi skuša vedno opozoriti na aktualne izzive sodobnega sveta in skozi zgodbe spodbujati vrednote, kot so med drugim strpnost, sprejemanje

Dr. Ana Koritnik s svojo zadnjo knjigo Črno jutro, črni dnevi, ki jo je pred dnevi predstavila na Slovenskih dnevih knjige v Mariboru.

v težje teme ni predstavljalo težav,« je pojasnila avtorica, ki pripravlja že nov mladinski roman. V svojem »predalu« ima tudi nekaj krajših besedil in pesmi.

Branje je ključno za razvoj otrok

Dr. Ana Koritnik je prava ambasadorica branja med mladimi. Poudarja, da je spodbujanje branja pri otrocih ključno za njihov celostni razvoj. »Branje vpliva na jezikovne, intelektualne, čustvene in socialne sposobnosti otrok, kar je temelj za uspešno vključitev v družbo. Ob tem branje prinaša tudi sprostitve in užitek.«

Opazila, da vsi otroci ne prihajajo iz literarno spodbudnega okolja. »Vedno več jih prihaja iz okolja brez stika s knjigami – pogosto jih nadomestijo zasloni.« Prepričana je, da imata v takih primerih ključno vlogo vrtec in šola, ki skušata z raznolikimi didaktičnimi pristopi nadoknaditi ta primanjkljaj. »Nekateri

otroci zamujeno uspešno nadoknadijo ali celo presežejo vrstnike. Pri drugih škoda, narejena v primarnem okolju, pusti trajne posledice – tudi pri čustvenem in psihosocialnem razvoju.«

Največ šteje vzgoja z zgledom

Zasloni so danes kar precejšnja konkurenca knjigam. Kako naj torej starši, učitelji in knjižničarji otroke navajajo nanje? Dr. Ana Koritnik pravi, da jih bomo za knjige najbolj navdušili z lastnim zgledom. »Že najmlajšim pokažimo, da je knjiga vir toplote, bližine, domišljije in znanja. Berimo jim v naročju, naj knjigo tipajo, vonjajo, jo nosijo s seboj – tako bo postala nekaj lepega. Učitelji in knjižničarji: prinesite knjige v razred, bente jim, pogovarjajte se o prebranem, ustvarjajte ob literaturi. Iz otrok, ki jim beremo s srcem in brez časovnega pritiska, zrastejo odrasli, ki s knjigo ostajajo povezani vse življenje.«

Izbrana za naj mentorico

Ne le da je Koritnikova sama literarna ustvarjalca, k temu spodbuja tudi učence, ki tako na državni kot na mednarodni ravni osvajajo nagrade in priznanja. Kot opazila, mladi s pomočjo literarnega ustvarjanja na različne teme razvijajo domišljijo, ustvarjalnost, komunikacijske spretnosti ter pridobivajo vseživljenjska znanja. Ob tem krepijo samozavest, čustveno zrelost ter negujejo temeljne vrednote, kot so spoštovanje, strpnost in empatija. »Razmišljajo o sebi, svetu in drugih ter postopoma postajajo odgovorni posamezniki z občutkom pripadnosti skupnosti.«

Na največjem mednarodnem festivalu otroške poezije na ozemlju nekdanje Jugoslavije Dječije carstvo 2025 je aprila prejela nagrado za najboljšo mentorico. Kot pravi, ji ta nagrada pomeni zelo veliko. Dojema jo kot darilo za vse, kar s srcem počne za svoje učence.

Foto: osebni arhiv